

Niet zeuren over geld, gewoon opruimen die boorplatforms

Oliemaatschappijen worstelen met de sloop van boorplatforms', kopte het FD op 22 februari. Ontmanteling van verlaten boorplatforms is een wettelijke verplichting waar oliemaatschappijen geld voor hebben gereserveerd: in totaal \$ 144 mrd. Alleen, zo wordt nu geconstateerd, kosten sloop en verwijdering ook écht miljarden dollars. Daar hikken de olie- en gasmaatschappijen in deze magere tijden tegen aan. Maximaal uitstellen is dus het credo.

Olie- en gasmaatschappijen worden erg gemakkelijk in het hoekje van de 'stoute jongens' geduwd. Na lezing van dit artikel zou je geneigd zijn dat zelf ook te doen.

Met rasse schreden nadert het einde van het olietijdperk. De verwachtingen voor de olieprijs zijn voor de producenten niet rooskleurig. Blijven ze hun aandeelhouders voorzien van een royaal dividend maar verzaken ze hier hun plicht?

En de aandeelhouder zelf, hoort die ook niet te zeggen: ik heb er goed van geleefd, nu is het tijd om mijn verantwoordelijkheid te nemen? Natuurlijk, ontmanteling kost enorm veel geld en er staan geen opbrengsten tegenover. Stel je het besluit zo lang mogelijk uit onder het motto: wie dan leeft, dan zorgt? En worden straks de volledige kosten van de ontmanteling afgewenteld op de maatschappij?

Het hoort bij je rol als bedrijf en als aandeelhouder om integraal de verantwoordelijkheid te nemen voor de levenscyclus van je product. Niet alleen de opbouw en groei van een product, maar ook de afbouw en het 'overlijden'. Een kerkhof van olieplatforms is gevaarlijk, schadelijk voor het milieu en belemmert nieuwe ontwikkelingen. De putten moeten netjes en duurzaam worden gedicht. Er is geld voor gereserveerd en aan de wettelijke verplichting ontkom je niet. Maar je zou ook de morele verplichting moeten voelen. De morele verplichting om niet anderen hiervoor op te laten draaien, en al helemaal niet de volgende generatie.

Het einde van een tijdperk markeert ook de mogelijkheid van een kansrijke doorstart. Het was mooi geweest als men vanaf het begin een volledige integrale benadering — van

start tot einde — had ontwikkeld voor een boorplatform. Daar is het nu wat te laat voor, maar 'decommissioning' is een terrein waar nog veel innovatie mogelijk is. En waar Nederland koploper kan worden.

Ontmantelen is een complexe activiteit, in vaak barre omstandigheden. Reikhalzend wordt uitgekeken naar technologische ontwikkelingen om projecten sneller en dus goedkoper uit te kunnen voeren. Dat biedt niet alleen kansen voor onze marinesector, maar ook voor onze havengebieden. Die liggen op een logistiek aantrekkelijke afstand. En uit een boorplatform komt een schat aan recyclebare materialen. Zo wordt geschat dat bij de ontmanteling van vier platforms uit het Brent-veld 97% van de materialen recyclebaar is.

Nederland heeft forse ambities voor de Topsector Water. Koploper zijn we al op het gebied van waterveiligheid. Op het terrein van decommissioning ligt hier een fantastische kans voor onze ingenieurs- en marinesector. De marktperspectieven zijn met meer dan vijfhonderd installaties in het Noordzee-gebied die de komende dertig jaar het einde van hun levensduur bereiken erg interessant.

En voor de oliemaatschappijen is het een kans om te laten zien dat ze wel degelijk een gebalanceerde afweging maken tussen milieu, veiligheid, innovatie en economische belangen.

Leiders in de oude wereld, leiders in de nieuwe wereld.

Lieve Declercq

Lieve Declercq is ceo van drinkwaterbedrijf Vitens. Volgende week in deze wisselcolumn: Meiny Prins, directeur van Priva (klimaat- en procesautomatisering).